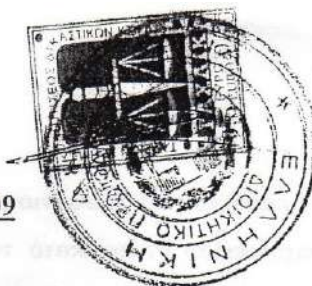

Αριθμός Απόφασης : 506/2009

ΤΟ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΡΟΔΟΥ
ΤΜΗΜΑ 1^ο ΤΡΙΜΕΛΕΣ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο της έδρας του (αίθουσα συνεδριάσεων Εφετείου Δωδεκανήσου) στις 21 Σεπτεμβρίου 2009, ημέρα Δευτέρα και ώρα 10.00 π.μ. με Δικαστές τις : Διονυσία Παληογιάννη, Πρόεδρο Πρωτοδικών Δ.Δ., Τσαμπίκα Μαριά, Πρωτοδίκη Δ.Δ., Βικτωρία Σπυροπούλου, Πρωτοδίκη Δ.Δ. - Εισηγήτρια και Γραμματέα την Όλγα Βασιλοπούλου, Δικαστική Υπάλληλο,

για να δικάσει την έφεση με ημερομηνία κατάθεσης 20 Δεκεμβρίου 2006,

του Ν.Π.Δ.Δ. « Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων-Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών» (Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ.), που εκπροσωπείται από τον Διευθυντή του Περιφερειακού Υποκαταστήματος του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. στη Ρόδο και παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου του δικηγόρου Στέφανου Στρατή,

κατά του Ιωάννη Μανουσέλη του Κωνσταντίνου, κατοίκου Ρόδου, ρόδος Μάρκου Μπότσαρη, αρ. 42, ο οποίος δεν παραστάθηκε.

Πρόσθετη παρέμβαση υπέρ του εφεσίβλητου άσκησαν οι : 1) Θωμάς - Δημήτριος Σπανός του Χρήστου, κάτοικος Ρόδου, οδός Εργάνης Αθηνάς, αρ.1, 2) Ελένη Τάλια - Καρόφτη του Μερκουρίου, κάτοικος Δ.Δ. Κρεμαστής του Δήμου Πεταλουδών και 3) μονοπρόσωπη εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΣΠΑΝΟΣ ΘΩΜΑΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ» και διακριτικό τίτλο «ΣΠΑΝΟΣ ΘΩΜΑΣ Ε.Π.Ε.», που εδρεύει στη Ρόδο, στο 5^ο χιλιόμετρο Ρόδου - Λίνδου, οι οποίοι παραστάθηκαν δια των δικηγόρων Ασημένης Βεργή και Αικατερίνης Βολονάκη.

Κατά τη συζήτηση, οι διάδικοι που παραστάθηκαν ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν όσα αναφέρονται στα πρακτικά.

Μετά τη συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη.

Η κρίση του είναι η εξής:

1. Επειδή, με την κρινόμενη έφεση, για την άσκηση της οποίας δεν απαιτείται η καταβολή παραβόλου (άρθρο 285 παρ.2 περίπτ.ζ' του Κ.Διοικ.Δικ και άρθρο 28 παρ.4 ν.

2579/1998, Α'31), ζητείται, παραδεκτώς, η εξαφάνιση της 391/2005 απόφασης του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Ρόδου κατά το μέρος που με αυτήν έγινε δεκτή ανακοπή του ήδη εφεσίβλητου και ακυρώθηκαν α) η εγγραφή αυτού στους χρηματικούς καταλόγους της ταμειακής υπηρεσίας του Περιφερειακού Υποκαταστήματος του Ι.Κ.Α. στη Ρόδο για την είσπραξη του χρέους, συνολικού ποσού 3.055.697 δραχμές ή 8.967,56 ευρώ, που προέρχεται από ασφαλιστικές εισφορές και πρόσθετες επιβαρύνσεις που είχαν καταλογιστεί σε βάρος του με τις 10201/20.12.1989, 10203/20.12.1989, 10207/22.12.1989, 10796/12.6.1990, 11207/31.1.1991, 13841/29.10.1993 και 13843/29.10.1993 Πράξεις Επιβολής Εισφορών (Π.Ε.Ε.) και τις 1674/12.6.1990 και 1963/31.1.1991 Πράξεις Επιβολής Πρόσθετης Επιβαρύνσεως Εισφορών (Π.Ε.Π.Ε.Ε.) και β) η 4509/18.3.1996 κατασχετήρια έκθεση ακινήτου του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Ρόδου Μιχαήλ Μελίνη. Εξάλλου, οι Θωμάς - Δημήτριος Σπανός, Ελένη Τάλια - Καρόφτη και η μονοπρόσωπη εταιρεία περιορισμένης ευθύνης «ΣΠΑΝΟΣ ΘΩΜΑΣ Ε.Π.Ε.» κατέθεσαν το με αριθμό κατάθεσης 3/19.8.2009 δικόγραφο, που τιτλοφορείται «πρόσθετη παρέμβαση», για το οποίο έχει κατατεθεί παράβολο αξίας 25 ευρώ (βλ. τα υπ' αριθμ. 2263516 και 4666106 ειδικά έντυπα παραβόλου σειράς Α), αντίγραφο του κοινοποιήθηκε στο Ι.Κ.Α. και στον εφεσίβλητο την 20/8/2009 (σχετ. οι υπ' αριθμ. 007476 και 007477 από 20.8.2009 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Ρόδου, Στέφανου Κουτσούκου), με το οποίο ζητούν ν' απορριφθεί η κρινόμενη έφεση.

2. Επειδή, στο άρθρο 223 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Κ.Διοικ.Δικ. - Ν.2717/1999 - Α' 97/17-5-1999) ορίζεται ότι: «Εκείνοι στους οποίους κοινοποιείται η ανακοπή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 2 του άρθρου 219, μπορούν να ασκήσουν πρόσθετη παρέμβαση προς υποστήριξη του διαδίκου υπέρ του οποίου έχουν έννομο συμφέρον να αποβεί η δίκη. Η παρέμβαση ασκείται με προφορική δήλωση στο ακροατήριο» και στο άρθρο 230 ορίζεται ότι: «Κατά τα λοιπά, εφαρμόζονται αναλόγως οι γενικές διατάξεις του ΠΡΩΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ.», ενώ στο άρθρο 112 ορίζεται ότι: «1. Αν τρίτος διεκδικεί ολικώς ή μερικώς το αντικείμενο της δίκης που εκκρεμεί ύστερα από άσκηση αγωγής, μπορεί να ασκήσει κύρια παρέμβαση. 2. Η άσκηση κύριας παρέμβασης έχει τα έννομα αποτελέσματα που έχει η άσκηση αγωγής» και στο άρθρο 113 ότι: «1. Σε δίκη που εκκρεμεί ύστερα από άσκηση προσφυγής ή αγωγής, μπορεί να παρέμβει τρίτος, προς υποστήριξη του διαδίκου υπέρ του οποίου έχει έννομο συμφέρον να αποβεί η δίκη. 2. Ο παρεμβαίνων επιχειρεί όλες τις διαδικαστικές πράξεις που προβλέπει ο νόμος εφόσον δεν αντιτίθενται στο συμφέρον και τις πράξεις του διαδίκου υπέρ του

41 85

οποίου παρεμβαίνει, έχει δε δικαίωμα να ασκήσει όλα τα ένδικα μέσα. 3. Παρέμβαση μπορεί να ασκηθεί το πρώτο και στην κατ' έφεση δίκη». Τέλος, στο άρθρο 277 του ίδιου Κώδικα ορίζεται ότι: «1. Για το παραδεκτό των ενδίκων βοηθημάτων και μέσων πρέπει, ως την πρώτη συζήτηση της υπόθεσης, να προσκομιστεί το προβλεπόμενο από τις κείμενες διατάξεις αποδεικτικό καταβολής παραβόλου...2. Το παράβολο ορίζεται : α) για την προσφυγή, την, κατά το άρθρο 217 ανακοπή, την..ένσταση, την... αντένσταση, τις αιτήσεις παροχής προσωρινής δικαστικής προστασίας και την αίτηση διόρθωσης ή ερμηνείας...β) για την ανακοπή ερημοδικίας, την έφεση, την αντέφεση, την αίτηση αναθεώρησης και την τριτανακοπή...» και στην παρ.11 του ίδιου άρθρου ότι: «Αν, σε συγκεκριμένη περίπτωση, καταβλήθηκε παράβολο χωρίς να υπάρχει κατά νόμο υποχρέωση προς τούτο, διατάσσεται με την απόφαση, καί ανεξάρτητα από την έκβαση της δίκης, η επιστροφή του». Από το συνδυασμό των διατάξεων αυτών προκύπτει ότι σε δίκη που εκκρεμεί από την άσκηση ανακοπής μπορεί τρίτος να ασκήσει μόνο πρόσθετη παρέμβαση προς υποστήριξη του διαδίκου υπέρ του οποίου έχει συμφέρον να αποβεί η δίκη. Η παρέμβαση αυτή ασκείται με προφορική δήλωση στο ακροατήριο, ενώ, κατ' εφαρμογή των διατάξεων περί παρέμβασης του πρώτου μέρους του Κ.Δ.Δ., στις οποίες παραπέμπει το άρθρο 230 του Κώδικα αυτού, μόνο η πρόσθετη παρέμβαση μπορεί να ασκηθεί το πρώτο στην κατ' έφεση δίκη. Σε κάθε δε περίπτωση δεν είναι δυνατή η άσκηση κύριας παρέμβασης σε δίκη που εκκρεμεί από την άσκηση ανακοπής. Εξάλλου, για την άσκηση παρέμβασης δεν απαιτείται η καταβολή παραβόλου, η οποία προβλέπεται μόνο για την άσκηση ενδίκων βοηθημάτων και ενδίκων μέσων, όπως περιοριστικά αναφέρονται στο νόμο.

3. Επειδή, στη συνέχεια, στο άρθρο 2 του ν.δ. 356/1974 «Περί Κώδικος Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων» (Α 90) ορίζεται ότι: «1. Η εισπραξίς των δημοσίων εσόδων ανατίθεται εις τα Δημόσια Ταμεία, τα λοιπά επί της εισπράξεως όργανα και τους ειδικούς ταμίας, εις ους είχε ανατεθεί η εισπραξίς ειδικών εσόδων, ενεργείται δε δυνάμει νομίμου τίτλου ...2. Νόμιμος τίτλος είναι: α) Η κατά τους κειμένους νόμους βεβαίωσις και ο υπό των αρμοδίων Διοικητικών ή ετέρων αρμοδίων κατά νόμον Αρχών προσδιορισμός του εισπρακτέου ποσού, του είδους του εσόδου και της αιτίας δι' ην οφείλεται...». Εξάλλου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 27 παράγραφοι 3 και 4 του αν.ν. 1846/1951 «Περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ 179), οι απαιτήσεις του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων από καθυστερούμενες εισφορές εισπράττονται

κατά τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε., τίτλοι δε για τη βεβαίωση και είσπραξη των απαιτήσεων αυτών είναι οι καταστάσεις οφειλετών. Περαιτέρω, ο Κανονισμός Ασφαλίσεως του Ι.Κ.Α.(απόφαση Υπουργού Εργασίας 55575/1.479/18.11.1965, φ. Β', 816) ορίζει, στο άρθρο 26 παρ. 3 ότι «εάν ο εργοδότης αδυνατή ή αρνήται να επικολλήσει τα ελλείποντα ένσημα (επί των ασφαλιστικών βιβλιαρίων των ασφαλισμένων), ο επί του ελέγχου υπάλληλος συντάσσει πράξιν επιβολής εισφορών, καλεί δε τούτον δια της αυτής πράξεως όπως καταβάλη εις το Ίδρυμα εντός προθεσμίας τριών ημερών την αξίαν των ενσήμων μετά του προσθέτου τέλους ...», στο άρθρο 27 ότι «η επίδοσις των πράξεων επιβολής εισφορών και προσθέτου τέλους γίνεται δια της παραδόσεως των εγγράφων τούτων εις χείρας του εργοδότη υπό του επί του ελέγχου υπαλλήλου του Ίδρύματος» (παρ.1), «Η επίδοσις δύναται.....να γίνη και δια του Ταχυδρομείου.» (παρ.5), « Η επίδοσις γίνεται επί αποδείξει παραλαβής, συντασσομένης επί της επιδιδομένης πράξεως και των παραμενοντων εις χείρας του Ίδρύματος αντιγράφων ταύτης, εν η δέον όπως επί ποινή ακυρότητος της επιδόσεως σημειούνται το έτος, ο μηνάς και η ημέρα της επιδόσεως και το ονοματεπώνυμον του προσώπου, εις ο παρεδόθη η πράξις..... Η δια του Ταχυδρομείου επίδοσις βεβαιούται δια της σχετικής αποδείξεως του Ταχυδρομείου» (παρ.6), στο άρθρο 28 ότι «η παρακολούθησις της συμμορφώσεως του εργοδότη προς την κατά την παρ. 3 του άρθρου 26 πρόσκλησιν περί καταβολής της οφειλής εντός της τριημέρου προθεσμίας γίνεται υπό της υπηρεσίας, ήτις καταχωρεί εις την ατομικήν καρτέλλαν καθυστερήσεων του εργοδότη τα στοιχεία της πράξεως επιβολής εισφορών και το ποσόν της οφειλής και ενεργεί τα κατωτέρω εν άρθρω 107 και εφεξής οριζόμενα», στο άρθρο 107 παρ. 1 ότι «παρ' εκάστω Υποκαταστήματι τηρείται Ημερολόγιον Καθυστερήσεων, ενώ καταχωρούνται αι εξ εισφορών ή προσθέτων τελών οφειλαί των εργοδοτών, αι βεβαιούμεναι υπό των επί του ελέγχου ή υπό ετέρων αρμοδίων οργάνων», στο άρθρο 108 παρ. 1 ότι «επί τη βάσει των περιεχομένων εις το κατά το προηγούμενον άρθρον τηρούμενον βιβλίον στοιχείων, συντάσσονται αι επέχουσαι θέσιν τίτλου καταστάσεις οφειλετών, αίτινες, υπογραφόμεναι υπό του Διευθυντού του Υποκαταστήματος, αποστέλλονται εις τον Δημόσιον Ταμίαν ΙΚΑ ή τον Διευθυντήν της Ταμειακής Υπηρεσίας του Υποκαταστήματος ΙΚΑ προς είσπραξιν κατά τας διατάξεις του Νόμου περί είσπράξεως δημοσίων εσόδων ...», στο άρθρο 119 παρ. 1 ότι ο Διευθυντής του Υποκαταστήματος είναι αρμόδιος να αποφασίζει ιδίως επί υποθέσεων που αφορούν τον καταλογισμό μη καταβληθεισών ή ελλιπώς καταβληθεισών εισφορών (περίπτ. δ) και την επιβολή προσθέτων τελών για καθυστερούμενες εισφορές (περίπτ. ε), και στο άρθρο

120, μεταξύ άλλων ότι: «1. Εν περιπτώσει αμφισβητήσεων γεννωμένων εξ αποφάσεως Διευθυντού Υποκαταστήματος επί θέματος εκ των εν τω προηγούμενω άρθρω περιλαμβανομένων και υποβολής τηςπροβλεπομένης ενστάσεως επιλαμβάνεται του ελέγχου της ορθότητος της αμφισβητουμένης αποφάσεως η Τοπική Διοικητική Επιτροπή. 2. Η ένστασις υποβάλλεται εντός τριάκοντα ημερών από της κοινοποιήσεως της καθ' ης αύτη αποφάσεως του Διευθυντού του Υποκαταστήματος. 4. Η ένστασις δεν έχει ανασταλτικήν δύναμιν, η δε επ' αυτής εκδιδόμενη απόφασις έχει αναδρομικήν δύναμιν, εφ' όσον είναι ευνοϊκωτέρα δια τον ενιστάμενον». Από τις ως άνω διατάξεις, συνάγεται ότι κατά της πράξης επιβολής εισφορών (Π.Ε.Ε.) και πρόσθετης επιβάρυνσης (Π.Ε.Π.Ε.Ε.) οι οποίες επιδίδονται στον οφειλέτη του ΙΚΑ, δύναται να ασκηθεί προσφυγή ενώπιον του οικείου διοικητικού πρωτοδικείου, μετά την εξάντληση της, κατά το νόμο, διοικητικής διαδικασίας, δηλαδή μετά την άσκηση ένστασης ενώπιον της αρμοδίας Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής. Ενόψει αυτών, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, κατά την έννοια των ως άνω διατάξεων, ερμηνευομένων σε συνδυασμό με το άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος που κατοχυρώνει το δικαίωμα παροχής δικαστικής προστασίας, δεν αρχίζει η προθεσμία για την άσκηση της εν λόγω ένστασης κατά της πράξης επιβολής εισφορών και πρόσθετης επιβάρυνσης, ούτε επιτρέπεται η σύνταξη κατάστασης οφειλέτη που αποτελεί το νόμιμο τίτλο είσπραξης της οφειλής και, συνεπώς, δεν υπάρχει στάδιο έναρξης αναγκαστικής εκτέλεσης, αν δεν έχει προηγουμένως εγκύρως κοινοποιηθεί η πράξη επιβολής εισφορών και πρόσθετης επιβάρυνσης στον οφειλέτη του ΙΚΑ, με την οποία μάλιστα (ή με το έγγραφο κοινοποιήσεως αυτής) πρέπει να γίνεται ενημέρωση για τη δυνατότητα άσκησης της προαναφερόμενης ενδικοφανούς προσφυγής εντός 30 ημερών από την κοινοποίηση και για τις συνέπειες από την τυχόν παράλειψη ασκήσεως αυτής (ΣτΕ 922/2009, 574/2009, 3328/2008, 1760/2008, 2982/2007, 2282/2000 Ολομ.). Περαιτέρω, αναφορικά με την εγκυρότητα κοινοποιήσεως των ως άνω πράξεων, από τις προπαρατεθείσες διατάξεις προκύπτει ότι εκ του αποδεικτικού επιδόσεως των πράξεων επιβολής εισφορών και πρόσθετης επιβάρυνσης εισφορών πρέπει να προκύπτει αναμφιβόλως η ταυτότητα του παραλαβόντος το σχετικό έγγραφο προσώπου. Προς τούτο δε πρέπει να αναγράφεται ευκρινώς το ονοματεπώνυμο του παραλαβόντος, αν τούτο δεν συνάγεται εκ της τυχόν δυσαναγνώστου υπογραφής του (ΣτΕ 755/1986, Δ.Εφ. Τριπ. 136/2001). Η κοινοποίηση δε των εν λόγω πράξεων δια του Ταχυδρομείου βεβαιώνεται από τη

σχετική απόδειξη του Ταχυδρομείου στην οποία πρέπει να σημειώνονται, με ποινή την ακυρότητα της κοινοποίησης, τα αναφερόμενα στην παρ.6 του άρθρου 27 στοιχεία (ΣτΕ 160/2008).

4. Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, από την επανεξέταση των στοιχείων της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: με τις ΠΕΕ (Πράξη Επιβολής Εισφορών) 5687/13-6-1986, 9958/13-9-1989, 9965/15-9-1989, 10201/20-12-1989, 10203/20-12-1989, 10207/22-12-1989, 10796/12-6-1990, 11207/31-1-1991, 11545/29-4-1991, 11947/10-1-1992, 12434/27-5-1992, 13840/29-10-1993, 13841/29-10-1993, 13842/29-10-1993, 13843/29-10-1993, 15764/22-9-1995, 15763/22-9-1995, ΠΕΠΤ (Πράξη Επιβολής Πρόσθετου Τέλους) 3930/15-9-1989, ΠΕΠΕΕ (Πράξη Επιβολής Πρόσθετης Επιβαρύνσεως Εισφορών) 1320/2-2-1990, 1674/12-6-1990, 1963//31-1-1991, 2133/16-6-1991, 2134/16-6-1991 και ΠΕΠΕΟ (Πράξη Επιβολής Προσαύξησης Εισφορών Οικοδομών) 77/29-10-1993 του Περιφερειακού Υποκαταστήματος ΙΚΑ Ρόδου, επιβλήθηκαν σε βάρος του ήδη εφεσίβλητου ασφαλιστικές εισφορές και πρόσθετες επιβαρύνσεις συνολικού ποσού 14.294.383 δραχμών ή 41.949,77 ευρώ. Το ως άνω χρέος βεβαιώθηκε ταμειακώς με την εγγραφή του ήδη εφεσίβλητου στους χρηματικούς καταλόγους οφειλετών της ταμειακής υπηρεσίας του ως άνω Υποκαταστήματος. Ακολούθως, σε εκτέλεση της 877/16-1-1996 έγγραφης παραγγελίας του Διευθυντή του ιδίου Υποκαταστήματος, με την 4509/18-3-1996 έκθεση κατάσχεσης του Δικαστικού Επιμελητή του Πρωτοδικείου Ρόδου Μιχάλη Μελλίνη, για την είσπραξη του πιο πάνω χρέους, επιβλήθηκε κατάσχεση σε εμπράγματα δικαιώματα σε ακίνητο, που αποτελούν οριζόντιες ιδιοκτησίες, σύμφωνα με την 1212/7.1.1991 πράξη σύστασης οριζόντιας ιδιοκτησίας της συμβολαιογράφου Ρόδου Χρυσάνθης Κώτη-Κολλίγρη (βιοτεχνικό κέντρο που αποτελείται από τις οικοδομές που έχουν κτιστεί σε οικόπεδο), ιδιοκτησίας του ήδη εφεσίβλητου, που βρίσκεται στην τοποθεσία «Μπαχτσέ Μπαχτσι» της πόλης της Ρόδου και προέρχεται από συνένωση τριών αγρών (μερίδων 81 – 81 Α και 84 Γαιών Ρόδου). Ειδικότερα, κατασχέθηκαν α) το με στοιχείο πίνακα ΩΜΕΓΑ παρακρατούμενο ποσοστό για προσθήκη μικτής επιφάνειας με ποσοστό συνιδιοκτησίας 50 χιλιοστά, στα οποία αναλογούν 588 τμ σε ολόκληρο το ακίνητο και β) παρακρατούμενο ποσοστό για μελλοντική χρήση, εξαιρουμένης της προσθήκης στα κτίρια Α και Β, με ποσοστό συνιδιοκτησίας 200 χιλιοστά, στα οποία αναλογούν 2353 τμ σε ολόκληρο το ακίνητο. Εξάλλου, σε εκτέλεση της 5122/8-3-2001 έγγραφης παραγγελίας του Διευθυντή του ιδίου Υποκαταστήματος, με την 176/20-3-2001 έκθεση κατάσχεσης του Δικαστικού Επιμελητή του Πρωτοδικείου Ρόδου Αναστασίου Παντελή, επιβλήθηκε κατάσχεση στο

5. Επειδή, περαιτέρω, από τα στοιχεία της οικογραφίας, προκύπτει ότι μετά την επιβολή της 4509/18.3.1996 αναγκαστικής κατάσχεσης, με την 2827/14.2.1997 πράξη μερικότερης οριζόντιας ιδιοκτησίας της συμβολαιογράφου Ρόδου Χρυσάνθης Κώτης-Κολλίγρη ο ήδη εφεσίβλητος, ιδιοκτήτης κατά τα 25/32 και η Φωτεινή Μηναδάκη κατά τα 7/32 ανακατένευμαν το παρακρατούμενο ποσοστό τους για μελλοντική χρήση εξαιρουμένης της προσθήκης στα κτίρια Α και Β ως εξής: 1) κτίριο Γ (μελλοντικός βιοτεχνικός χώρος), που αποτελείται από ισόγειο (ΓΠ1-ΓΠ2 οριζόντιες ιδιοκτησίες), πρώτο όροφο (ΓΑ1-ΓΑ2 οριζόντιες ιδιοκτησίες), δεύτερο όροφο (ΓΒ1-ΓΒ2 οριζόντιες

ιδιοκτησίες), 2) λοιπά μελλοντικά κτίρια, πέραν των Α-Β-Γ, ενώ με την πράξη 4103/3.10.2003 πράξη μερικότερης οριζόντιας ιδιοκτησίας της ίδιας συμβολαιογράφου οι ανωτέρω ιδιοκτήτες ανακατένειμαν το παρακρατούμενο ποσοστό τους ΩΜΕΓΑ (Ω) για προσθήκη ορόφου ως εξής: ΚΤΙΡΙΟ Ψ (μελλοντικό, το οποίο θα ανεγερθεί στο μελλοντικό τέταρτο όροφο του κτιρίου Α), που αποτελείται από ισόγειο (Ψ1, Ψ2, Ψ3, Ψ4, Ψ5, Ψ6, Ψ7, Ψ8 οριζόντιες ιδιοκτησίες) και μελλοντικό χώρο του πέμπτου ορόφου, υπό στοιχείο πίνακος ΨΙ ΕΨΙΛΟΝ (ΨΕ) και με την 4222/2005 πράξη μερικότερης οριζόντιας ιδιοκτησίας οι ανωτέρω ιδιοκτήτες ανακατένειμαν μέρος του ποσοστού τους επί του μελλοντικού βιομηχανικού χώρου του πέμπτου ορόφου, υπό στοιχείο πίνακος ΨΙ ΕΨΙΛΟΝ (ΨΕ), ως εξής: ισόγειο (ΨΗ11, ΨΗ12 οριζόντιες ιδιοκτησίες), πρώτος όροφος (ΨΗΑ1, ΨΗΑ2 οριζόντιες ιδιοκτησίες), δεύτερος όροφος (ΨΗΒ1, ΨΗΒ2 οριζόντιες ιδιοκτησίες) και αέρινη στήλη (παρακρατούμενα ποσοστά για μελλοντική χρήση και ορόφους). Από τις ανωτέρω οριζόντιες ιδιοκτησίες, οι βιοτεχνικοί χώροι Γ11 και Γ12 του κτιρίου ΓΑΜΑ, ανήκοντος στα ποσοστά δια μελλοντική χρήση, εξαιρουμένης της προσθήκης στα κτίρια Α και Β, μεταβιβάστηκαν στην Ελένη Τάλια - Καρόφτη δυνάμει του υπ' αριθμ. 2829/20.2.1997 συμβολαίου της συμβολαιογράφου Ρόδου Χρυσάνθης Κώτη- Κολλίγρη, νόμιμα μεταγραφμένου στο Κτηματολόγιο Ρόδου με την υπ' αριθμ. 1532/21.2.1997 πράξη, ενώ, στη συνέχεια αναλήφθηκε η υποχρέωση μεταβίβασής τους στον Θωμά Σπανό, δυνάμει του υπ' αριθμ. 3961/11.2.2002 προσυμφώνου και του 3962/11.2.2002 πληρεξουσίου της ίδιας συμβολαιογράφου. Οι μελλοντικοί βιοτεχνικοί χώροι ΓΑ1, ΓΑ2, ΓΒ1, ΓΒ2 και ΓΒΔ του μελλοντικού κτιρίου Γ μεταβιβάστηκαν, αρχικά στην Ελένη Τάλια - Καρόφτη, δυνάμει του υπ' αριθμ. 3111/28.7.1998 συμβολαίου της ίδιας συμβολαιογράφου, νόμιμα μεταγραφμένου με την υπ' αριθμ. 7698/7.9.1998 πράξη και στη συνέχεια στην εταιρεία «ΘΩΜΑΣ ΣΠΑΝΟΣ Ε.Π.Ε.», δυνάμει του 4247/30.12.2005 συμβολαίου της ίδιας συμβολαιογράφου, νόμιμα μεταγραφμένου με την υπ' αριθμ. 244/5.1.2006 πράξη και τέλος, οι μελλοντικοί βιοτεχνικοί χώροι ΨΗ11, ΨΗ12, ΨΗΑ1, ΨΗΑ2, ΨΗΒ1, ΨΗΒ2 και αέρινη στήλη του κτιρίου Ψ μεταβιβάστηκαν στην εταιρεία «ΘΩΜΑΣ ΣΠΑΝΟΣ Ε.Π.Ε.», δυνάμει του υπ' αριθμ. 4223/30.12.2005 συμβολαίου της ίδιας συμβολαιογράφου, νόμιμα μεταγραφμένου με την υπ' αριθμ. 11835/7.10.2005 πράξη. Οι νέοι αυτοί ιδιοκτήτες (Θωμάς - Δημήτριος Σπανός, Ελένη Τάλια - Καρόφτη και η εταιρεία «ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΣΠΑΝΟΣ ΘΩΜΑΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ») άσκησαν υπέρ του κύρους της εκκαλούμενης απόφασης πρόσθετη παρέμβαση στην παρούσα δίκη, με την οποία ζητούν την ακύρωση

- 7 - 13

5ο φύλλο της απόφασης 506/2009

της 4509/1996 κατασχετήριας έκθεσης ή, σε περίπτωση που ήθελε κριθεί νόμιμη, τον περιορισμό της κατάσχεσης σε μέρος των κατασχεθέντων ακινήτων ιδιοκτησίας του εφεσίβλητου, και ειδικότερα στις με στοιχεία EI1, EI2, EA1, EA2, EB1, EB2 αυτοτελείς και ανεξάρτητες ιδιοκτησίες επιφανείας 140 τ.μ. έκαστη και συνολικά επιφανείας 840 τ.μ., που βρίσκονται στο κτίριο ΕΥΪΛΟΝ (Ε) του ανωτέρω ακινήτου και η αξία των οποίων καλύπτει πλήρως την είσπραξη της απαίτησης του εκκαλούντος νομικού προσώπου. Ειδικότερα, οι παρεμβαίνοντες, επικαλούμενοι την προστασία του δικαιώματος της κυριότητάς τους, ισχυρίζονται ότι η διατήρηση της ισχύος της εν λόγω έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης, βάσει της οποίας έχουν ήδη εκδοθεί το 3812/2008 αρχικό πρόγραμμα και τα υπ' αριθμ. 26328/2008 1^ο, 2180/2009 2^ο, 8868/2009 3^ο επαναληπτικά προγράμματα αναγκαστικού πλειστηριασμού, θα έχει ως συνέπεια την απώλεια της κυριότητας που έχουν αποκτήσει δυνάμει των συμβολαίων αγοραπωλησίας, που προαναφέρθηκαν, σε υφιστάμενα και μελλοντικά κτίρια, τα οποία περιλαμβάνονται στο κατασχεθέν παρακρατούμενο ποσοστό ακινήτου του εφεσίβλητου. Ωστόσο, η παρέμβαση αυτή, με το ως άνω περιεχόμενο και αίτημα, συνιστά κύρια παρέμβαση, καθώς οι παρεμβαίνοντες ζητούν μεν την διατήρηση της εκκαλούμενης απόφασης, προκειμένου όμως να εξασφαλιστεί το δικό τους δικαίωμα κυριότητας σε μέρος του κατασχεθέντος ακινήτου και δεν προβάλλουν λόγους υπέρ του εφεσίβλητου. Όμως, σύμφωνα με τις διατάξεις που προεκτέθηκαν στη δεύτερη σκέψη της παρούσας απόφασης, δεν μπορεί να ασκηθεί κύρια παρέμβαση σε δίκη που εκκρεμεί από την άσκηση ανακοπής, ούτε, εξάλλου, προβλέπεται η δυνατότητα άσκησής της για πρώτη φορά στην κατ' έφεση δίκη. Αντίθετα, σε περίπτωση που προσβάλλεται το δικαίωμα κυριότητας τρίτου επί του αντικειμένου της εκτελέσεως, αυτός δύναται να ασκήσει την προβλεπόμενη από το άρθρο 74 του Ν.Δ. 356/1974 (ΚΕΔΕ) ανακοπή. Κατά συνέπεια, η κρινόμενη παρέμβαση πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

6. Επειδή, με την κρινόμενη έφεση, προβάλλεται ότι εσφαλμένως έγινε μερικώς δεκτή η ανακοπή με την εκκαλούμενη απόφαση, διότι, καταρχήν, οι υπ' αριθμ. 10201/20.12.1989 και 10203/20.12.1989 ΠΕΕ παρελήφθησαν από τον ίδιο τον εφεσίβλητο την 2.2.1990. Όπως, όμως, προκύπτει από το σώμα των πράξεων αυτών, στο σημείο όπου αναγράφεται αν έγινε η επίδοση τους, αναφέρεται η ημερομηνία 2.2.1990 και κάτω από την ένδειξη «ο παραλαβών εργοδότης» υπάρχει αφενός η λέξη

«ταχ/κα» και αφετέρου έχει τεθεί δυσανάγνωστη υπογραφή. Ωστόσο, βάσει των διατάξεων που παρατέθηκαν στην τρίτη σκέψη της παρούσας απόφασης, όπως αυτές έχουν ερμηνευθεί και δεδομένου ότι από τη δυσανάγνωστη υπογραφή που έχει τεθεί κάτω από την ένδειξη «παραλαβών εργοδότης» δεν προκύπτει ότι το πρόσωπο το οποίο παρέλαβε τις ως άνω καταλογιστικές πράξεις είναι ο εφεσίβλητος, ούτε, εξάλλου ότι αυτός ενημερώθηκε για την δυνατότητα άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής κατά των πράξεων αυτών, ενώ δεν αποδεικνύεται ότι η επίδοση των εν λόγω πράξεων έγινε ταχυδρομικά, αφού δεν προσκομίζεται σχετικό αποδεικτικό κοινοποίησης, το οποίο να περιλαμβάνει τα προβλεπόμενα στοιχεία από το άρθρο 27 του Κανονισμού Ασφάλισης του Ι.Κ.Α. και λαμβάνοντας, περαιτέρω, υπόψη την αντίφαση η οποία δημιουργείται από την ταυτόχρονη αναγραφή, αφενός περί ταχυδρομικής επίδοσης και αφετέρου περί παραλαβής των εν λόγω καταλογιστικών πράξεων από τον εργοδότη, το Δικαστήριο κρίνει ότι οι συγκεκριμένες καταλογιστικές πράξεις δεν είχαν κοινοποιηθεί στον εφεσίβλητο, ώστε αυτός να έχει τη δυνατότητα να ασκήσει την προβλεπόμενη ενδικοφανή προσφυγή, συνεπώς δεν συγκροτούν νόμιμο τίτλο για την εγγραφή αυτού στις καταστάσεις οφειλετών του ΙΚΑ και την επβολή κατάσχεσης στην ακίνητη περιουσία του, όπως ορθά κρίθηκε με την εκκαλούμενη απόφαση, απορριπτομένου ως αβάσιμου του σχετικού ισχυρισμού. Περαιτέρω, το εκκαλούν νομικό πρόσωπο υποστηρίζει ότι οι ΠΕΕ 10796 και 11207/89 (η δεύτερη από τις οποίες έχει αναγραφεί λανθασμένα και υπολαμβάνεται ότι πρόκειται για την 10207/89) αφορούν καταγγελίες, ότι οι 13841 και 13843 ΠΕΕ έχουν εξοφληθεί, καθώς και ότι ο εφεσίβλητος ασφαλώς γνώριζε ότι είχαν εκδοθεί σε βάρος του οι παραπάνω πράξεις, αφού για τις πράξεις της χρονικής περιόδου 1990 – 1993 είχε υποβάλει στις 3.11.1993 στο Υποκατάστημα του Ι.Κ.Α. στη Ρόδο αίτηση για ρύθμιση, η οποία έγινε δεκτή και πλήρωσε μία δόση. Αυτοί οι λόγοι έφεσης πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτοι, σύμφωνα με το άρθρο 95 του Κ.Δ.Δ., καθώς δεν αναφέρονται σε σφάλματα της εκκαλούμενης απόφασης, αλλά αφορούν πραγματικούς ισχυρισμούς, οι οποίοι, εξάλλου, δεν είχαν προβληθεί στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο με την έκθεση των απόψεων του εκκαλούντος (άρθρου 129 του Κ.Δ.Δ.), αλλά προβάλλονται το πρώτον με το δικόγραφο της εφέσεως (βλ. ΣτΕ 4182/1999), χωρίς να συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 96 παρ.2 του Κ.Δ.Δ. περί προβολής το πρώτον στην κατ' έφεση δίκη, νέων πραγματικών ισχυρισμών. Τέλος, το εκκαλούν υποστηρίζει ότι εσφαλμένως με την εκκαλούμενη απόφαση ακυρώθηκε συνολικά η 4509/18.3.1996 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης, αφού η κατάσχεση αυτή είχε επιβληθεί και για την είσπραξη χρεών του εφεσίβλητου, διαφορετικών από αυτά

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Απορρίπτει την έφεση.

Απορρίπτει την παρέμβαση.

Διατάσσει την επιστροφή του καταβληθέντος παραβόλου στους παρεμβαίνοντες.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στη Ρόδο στις 2 Νοεμβρίου 2009, όπου και δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού στις 10 Δεκεμβρίου 2009.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

